

7. dubna 1926 byla zrušena exekuce zahájená k návrhu vymáhající věřitelky ve věci, o kterou nyní jde. Prvý soud, zjistiv své nedopatření, byl podle Šu 419, 430 c. ř. s. a Šu 78 ex. ř. nepochybně oprávněn vyžádati vyhotovení vadného usnesení od stran zpět a opravit usnesení tak, aby bylo uvedeno v soulad s návrhem na zrušení exekuce bankou Č. učiněným. Volil-li první soud postup jiný a to ten, že usnesením ze dne 16. dubna 1926 vadné usnesení jako omylem vydané zrušil a v exekuční věci banky Č. nové usnesení zrušovací vydal, neučinil v podstatě nic jiného než to, co měl správně provést pouhou opravou původního usnesení zrušovacího. Dovolací soud přisvědčuje tudíž názoru rekurentkou hájenému, že na zrušovací usnesení ze dne 16. dubna 1926 jest po stránce věcné pohlížeti jako na pouhou opravu původního usnesení ze dne 7. dubna 1926, k níž byl první soud oprávněn. Příčilo by se také právnímu citu, kdyby v této věci zvítězil opačný názor strany povinné, která, znajíc pravý stav věci, snaží se kořistiti z nedopatření prvního soudu na úkor práv vymáhající věřitelkou řádně nabytých. Byl-li první soud podle toho, co shora uvedeno, oprávněn, by své omylem vydané usnesení ze dne 7. dubna 1926 zrušil, nenabylo toto usnesení právní moci a proto obstojí také jeho další usnesení ze dne 10. května 1926, jímž návrhu vymáhající věřitelky na pokračování v exekuci bylo vyhověno.

Čís. 6545.

Byla-li otázka přípustnosti pořadu práva, rozepře zahájené nebo rozsouzené právoplatně vyřešena, nelze se vyššímu soudu otázkou tou zabývatí.

(Rozh. ze dne 7. prosince 1926, R I 1047/26.)

Proti žalobě vznesl žalovaný námitku rozepře právoplatně rozsouzené. Procesní soud první stolice usnesením, pojatým do rozsudku, zamítl námitku rozepře rozsouzené, a uznal pak částečně podle žaloby. Žalovaný si do usnesení, jímž byla zamítnuta námitka rozepře rozsouzené, nestěžoval, odvolal se pouze žalobce do rozsudku prvního soudu, pokud jím byla žaloba zamítnuta. Odvolací soud z úřadu změnil usnesení prvního soudu v ten rozum, že vyhověl námitce zahájené rozepře, zrušil napadený rozsudek a žalobu odmítl.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by nehledě k důvodu, z něhož odmítl žalobu, rozhodl o odvolání žalobce.

Důvody:

Soud první stolice usnesením, pojatým do rozsudku, zamítl námitku rozepře právoplatně rozsouzené. Toto usnesení nebylo žalovanou stranou napadeno, nabylo tedy moci práva, a odvolací soud, jemuž bylo rozhodovati jen o odvolání žalobce z oné části rozsudku prvního soudu, již byl žalobní návrh zamítnut, nebyl oprávněn, změnit toto právoplatné a

proto nezměnitelným se stavší usnesení z úřední moci v ten způsob, že se vyhovuje námitce rozepře právoplatně rozsouzené, zrušuje rozsudek prvního soudu, vydaný ve věci samé, a odmítá žaloba. Ustanovení třetího odstavce Šu 240 c. ř. s., jehož se odvolací soud dovolává, neplatí, byla-li, jako v tomto případě, právoplatně již vyřešena otázka nepřipustnosti pořadu práva, zahájené rozepře nebo rozepře právoplatně rozsouzené (srv. Hora: Odvolání str. 62/63). V té příčině nejvyšší soud poukazuje na zásady, vyslovené v plenárním rozhodnutí ze dne 29. dubna 1924 Pres. 1582/23, čís. 3775 sb. n. s., jichž jest obdobně šetřiti i v tomto případě.

• Čís. 6546.

K vadám, pro které jest odepřiti příklep podle Šu 184 čís. 2, 3, 4, 6 a 7 ex. ř., dlužno i rekursnímu soudu přihlédnouti z úřadu, třebas rekurs podala osoba, jež nepodala odpor.

»Nezpůsobilostí nabytí vydražené nemovitosti« ve smyslu Šu 184 čís. 7 ex. ř. míní zákon věcné neb osobní obmezení vlastnictví podle §§ů 355, 356 obč. zák.

»Nezpůsobilost nejvyššího podatele uzavřítí smlouvu« zahrnuje v sobě jak případy, ve kterých nejvyšší podatel jest sice právním podmětem, ale nemá způsobilosti k právním činům, tak také případy, ve kterých nejvyššímu podateli chybí vůbec způsobilost k právům.

Vydražila-li nemovitost společnost s r. o. před zápisem do obchodního rejstříku, lze tuto vadu napravit podle Šu 186, druhý odstavec, ex. ř.

Smlouvy, uzavřené jménem společnosti s r. o. před jejím zápisem do obchodního rejstříku, nejsou zásadně vyloučeny a nejsou neplatny. Osoby, jednající jménem společnosti, ručí z takové smlouvy osobně a solidárně.

(Rozh. ze dne 7. prosince 1926, R I 1066/26.)

První soud odmítl odpor i rekurs povinné strany proti příklepu, odpor pro opozdění (§ 182 odst. 1 ex. ř.) a rekurs pro nepřipustnost (§ 187 odst. 1 ex. ř.). Rekursní soud zrušil odmítací usnesení prvního soudu jen ve příčině odmítnutí rekursu a jen proto, že v rekursu bylo také vytýkáno, že vyhláška o příklepu obsahuje dodatek, že předražek nemá místa, kterážto výtku může býti uplatněna rekusem i bez podmínek Šu 187 první odstavec ex. ř. Rekursní soud rozhodl ihned ve věci samé, avšak neobíral se věcně důvodem, pro který odmítací usnesení prvního soudu zrušil, protože použil z moci úřadu důvodu k odporu proti příklepu podle Šu 184 čís. 7 ex. ř., změnil usnesení exekučního soudu o udělení příklepu a příklep odepřel.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu o udělení příklepu.

Důvody:

Dovolací rekurs vymáhající věřitelky i vydražitelky jest oprávněn. Stručný děj jest tento: Dražby nemovitosti, konané dne 30. června 1926,